

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mysticvm Heliotropivm Hoc Est Selectæ Indvstriæ Ad Unionem Cum Deo consequendam

Gianotti, Alfonso

Ingolstadii, 1658

Quinquaginta Proprietates perfecti Amoris Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51801](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51801)

propter ipsum *DEVM* susceptis.
 Et hæc est illa *Industria*, qua sicut
 aliquas precedentium *Industria-*
rum in se comprehendit, ita exer-
 citium illius, omnium aliorum ex-
 ercitorum in vitâ spirituali. Finis
 est, majusq; a nobis requirit stu-
 dium & applicationem in illâ non
 exercendi & perficiendi.

**QVINQVAGINTA
 ACTVS ET PROPRIE.**

tates perfecti amoris *DEI*.

1. **G**audere, & interiore cordis af-
 fectu sibi cum Domino *DEO*
 complacere, Deum illud esse, habere,
 posse & scire, quod est, habet, potest
 & scit; & hoc non amore commodi
 nostri, sed quia sic *DEO* bonum &
 perfectio illius est.

2. Gaudere, quòd omnia, que
 exura

cepti-
sa sic
stria-
a exer-
am ex-
i. Finis
it sta-
illa noi

extra Deum sunt, ab ipso tamen pro-
veniant tanquam à vero & unico
Creatore, Conservatore & Domino;
& quòd omne creatum bonum cum
Esse divino collatum quasi nihilum
reputandum sit: & hoc hilari animo
confiteri, simulque desiderare, ut ve-
ritas ista ab omnibus agnoscat, om-
nèsque illam profiteantur.

3. Supra modum delectari, quòd
DEVS ob supereminenter bonita-
tem & perfectionem suam dignus sit
infinito amore, servitio & obedientia
ab omnibus creaturis præstanda, &
quòd illi debeat omnis amor, honor
& perfecta servitus.

4. Animo interiùs lætari, & cum
DEO ipsi DEO congratulari tum ob
suprà dicta, tum quòd divina ipsius
Majestas seipsam ab æterno cogno-
scat & amet infinitè, & hoc in æter-
num factura sit.

5. Pacem exinde lætiam, dele-
N 2 Etatio-

ationem & congratulationem delo-
mere, quòd magnus hic DEVS à
in Ecclesia triumphante, purgante
militante cognoscatur ac ametur,
quòd omnes creaturæ subiectæ
voluntati, atque Dominio ipsius.

6. Ardenter desiderare perfectum
ipsius amorem, eique serviendi pro-
ptitudinem, simulque optare, ut
omnes illum cognoscant & ament.

7. Procurare continuis precibus
exhortationibus, exemplo & quocumque
alio modo, ut ab alijs non solum
hominibus, sed si fieri posset etiã à crea-
turis irrationabilibus, hoc ipsum fieri.

8. Vehementem & cor ipsum per-
netrantem dolorem sentire ex eo,
quòd summum hoc bonum non
solum perfectè non ametur, sed tam-
quam infuper levioribus & gravibus culpa
offendatur; simulque desiderare pro
proprio vel alieno peccato, si fieri pos-
set, vitam ponere.

9. Quarta

9. Quamprimùm verus amator advertit, se vel levissimam displicendi occasionem amato DEO suo præbuisse, illicò sollicitus est & procurat cum dolore offensam re quapiam Deo placiturâ emendare, quò scilicet à Dilecto suo omnis injuria & displicendi causa removeatur.

10. Frequenter proponere, se semper & in omni re solam divinam voluntatē & beneplacitum attenturum, præfigendo hoc solum tanquam scopum voluntatis operum ac verborum suorum: sæpè etiam aliquid magno cum animi affectu quasi donum DEO præsentem offerre, & hoc solum, ut fieri possit, à DEO instanter efflagitare, & in se aliisque idem procurare.

11. Econtra animi aversionem sentire duntaxat ab eo, quod sapit offensam DEI, vel minimam DEO displicentiam creare potest.

12. Se, & sua omnia, dispositioni Dilecti

N 3 lecti

lecti sui offerre, & dolere quòd nec ipse melior sit, nec plus aut melius quidpiam sibi suppetat quod offerat; simulque desiderare, ut omnia que in alijs placent, in se collecta haberet, quò illa ipsi offerre posset; & hoc quidem sine respectu proprii commodi, delectationis aut honoris, sed solummodò quia hoc debetur infinite ipsius Bonitati, Pulchritudini & perfectioni.

13. Totam ac summam suam delectationem ponere in eo quòd cum DEO suo esse, conversari, seque unire possit, quod fit in Oratione, tempore sacræ Communionis, & dum recordatur actualis præsentia DEI, dumque exercet varios affectus amoris, congratulationis, gratiarum actionis &c. &, quando advertit se a Dilecto vocari, currere & volare ad videndum & gustandum illum, eique serviendum.

14. Desiderare cum sancta quadam
& 16.

& resignata impatientia videre Deum suum in Maiestate sua, non quidem ad explendum proprium appetitum, & ad consequendam beatitudinem, sed ut perfectè, constanter, & securè illum amare & pro suo merito laudare possit; atque ob hoc ipsum impetrandum frequentibus hisque affectu plenis suspirijs instare apud Dilectum suum, apud JESVM, Mariam, Sanctos, &c.

15. Plurimum commendare omnia opera & actiones amati DEI, sive ad gustum nostrum sive ingrata, prospera sive adversa sint, illaque æstimare, profiteri & defendere ut bene facta, non admittendo ullam in nobis cogitationem, vel aliorum sermonem in contrarium.

16. Frequenter secum disquirere animo, quidnam dicere quid agere possit ad causandam Dilecto suo complacentiam? & si repererit aliquid,

N 4 quod

quod DEO placere compertum habeo
Deo, sive per se, sive per alios, id indicā-
te, confestim non habitā ratione im-
pensarum, incommodi, aut disterio-
rum, à quocunque provenientium,
illud aggredi, prosequi, & ad perfectū
finem perducere.

17. Sæpè animo revoluere, multā
cum delectatione, verba ab amato
DEO ad amantem animam prolata,
& Amorem, quem erga illam gessit,
tantisq; beneficijs demonstravit, cum
voluptate illa enumerando, tam sum-
ma quàm minima intellectu oculo
contemplando, utraque vel ex eo ma-
gni faciendo, quòd à tam amica manu
proveniant.

18. Ægerrimè ferre, & ob hoc ani-
mitùs dolere, quòd à suo Dilecto ab-
sens & distractus sit, atque adeò, quam
primùm confecta sunt negotia, que
distractionem parere solent, confestim
toto animo ac corde recurrere ad San-
ctam

etiam DEI præsentiam, & reperendam cum illo conversationem; quamvis per occupationes externas ille, qui toto corde diligit, non procul separari soleat ab eo, qui semper præsens est.

19. Tanti facere pulchritudinem & perfectionem DEI sponsi sui, ut in comparatione tam amabilis Boni omnia, licet magna & pulcherrima, imò totus mundus pro nihilo ducantur.

20. Magna cum lætitia & voluptate loqui de Persona & moribus, de divitijs, nobilitate, factis & dictis Dilecti sui, & cum eadem satisfactione audire alios de ijs loquentes; aut scriptis vel libris commissa perlegere.

21. Multâ cum hilaritate, & grati animi significatione, omne etiam minimum donum recipere de manu Dilecti, magis amando in dono amorem & amatum, quàm ipsum donum; sæpè oculos in illud conijcere, libenter alijs monstrare, illudque extollere &c.

22. Si donum aliquod à tam dilecta manu acceptum est, quamprimum circumspicere de modo illud, & simul amorem Dilecti, compensandi, neque quiescere, donec repertum sit aliquod munus tam munifico largitori gratum, illudque, ubi inventum est, toto animi affectu illi donare, cum desiderio plura & gratiora offerendi.

23. Ex rebus, quæ conspiciuntur, dicuntur aut pertractantur, occasionem desumere reminiscendi Dilecti sui & actionum ipsius; præsertim si aspiciatur aliqua ipsius imago, effigies, nomen, insigne, vel simile aliquid.

24. Dum agitur aut curatur ut agatur aliquid DEO gratum vel ab illo præceptum, vereri & sollicitum stare, ne in illo peragendo error committatur, invigilare proinde sedulo, ne tali cum defectu, sed, debitâ cum perfectione, persolvatur.

25. Ama-

25. Amare & blandè fovere verum sponsum, non solùm in propriâ ipsius Personâ, sed in omnibus rebus, quæ ipsum aliquo modo concernunt, præsertim quæ ipsi præ alijs chariores, quales sunt Mater, & intimiores ipsius Aulici, B. Virginem intellige, Sanctos & Angelicos spiritus, aliósque, quos propter Deum diligere oportet.

26. Illud amare, quod ille amat, agere, quod illi agere lubet; pati, quod ille passus est; procurare omnimodam sui in ipsum, & ipsius vivendi normam, transformationem; quod fiet imitando vitam, sectando virtutes, & amplexando crucem Christi.

27. Amare ipsum, ipsique obedire in illis, quos suo loco nobis præesse voluit, hoc est, in Superiore & Proximo, tantâ cum perfectione, quasi ipsi DEO immediatè præstaretur hic Amor & Obedientia.

28. Magnam ex aliorum profe-

N 6 tu

Etu spirituali, quem in seipsis vel alijs faciunt, capere voluptatem; & tantam quidem, quantam caperemus si nos ipsi illud præstaremus; quia in hoc apparet non propriæ satisfactionis studium, sed honoris & lætitiæ, quæ exinde in Dilectum, Deum scilicet, redundat studium.

29. Offerre, & sæpè referre ad Deum præsentem, actiones suas, cum actuali quâdam lubentis animi complacentia illas Deo, & quidem coram inveniendi, unicèque propter amorè ipsius, exhibendi, neque satiari unquam exantlandis propter ipsum laboribus, sed cupere potius illius causâ plurimè sentire, ac pati incommoda.

30. Sancto quodam & casto timore sollicitum reddi de non amittenda ipsius gratia & amore, & in hunc finem, ut scilicet in amando & serviendo tam charo & amabili Deo perseverare valeat, frequentes preces fundere,

dere, & pro iisdem apud alios sollicitare.

31. Agere & pati multa studio imitandi Dilectum, illique placeendi, & tamen nihilominus serio iudicare, se propter Amatum nec agere nec pati quidquam, huicque iudicio nullam contrariam cogitationem admittere.

32. Plura desiderare, agere, aut pati posse ad recreandum Deum, & declarandum erga divinam ipsius Majestatem amorem, excogitando etiam quosdam casus impossibiles, & fingendo vel desiderando illos sibi esse posibles, ut propter Deum illos effectus ipso ponere posset; Ex: Gr: desiderare: ut omnes creaturae amore & lingua Angelicam praeditae essent, quibus amarent, & laudarent tam bonum Dominum, &c.

33. Omnem rem & personam detestari, quae actualem Dei amorem, aut sanctam cum illo conversationem

N 7 adimit:

adimit: amare e contra, illique se gratum exhibere, quicumque occasione præbet inveniendi & commorandi cū Dilecto suo.

34. Animitus compati patienti Dilecto suo, simulque desiderare ut posset dolorem ipsius imminuere, aut omninò tollere, recipiendo illum in se, præsertim cū nos, qui ab illo amamur, unica doloris ipsius causa simus; omnem propterea modum indagare, malum hoc, vel dolorem si non ex integro tollendi, saltem alleviandi.

35. Dummodò Dilecto suo placeat, & serviat, cætera non curare; imò nullam rationem habere proprii commodi, respectus, honoris &c. neq; ullo modo aures vel animum advertere contraria suggerentibus.

36. Ut cum cœlesti sibi que amato sponso commorari possit, non procurare sollicitè, sed cum contemptu potius

ius negligere somnum, cibum, recreationem &c. quando nimirum ista impedirent aut retardarent ab amore, beneplacito, & servitio illius.

37. Quando conspiciuntur vestes aut alia à Dei beneficentia subministrata, suaviter illa, intuitu Dilecti, osculari, amplecti, cum teneritudine animi contemplari, secum gestare &c.

38. Ex rerum aut personarum dotibus & perfectionibus libenter occasionem sumere, sibi aut alijs in memoriam revocandi, has ipsas dotes, & ijs meliores in Dilecto suo reperiri.

39. Econtra, si in alijs mali quidpiam advertatur, lætari & dicere, tales imperfectiones Deo suo non inesse, ac propterea ipsum laudare & ardentius amare.

40. Æquo animo accipere omnes actiones & eventus, qui à manu Dei obtingunt, semper inveniendis rationibus, quibus ostendamus, convenienter

ter, congruè, ac rationabiliter evenit
se, etiamsi nobis videantur parado-
xa.

41. Nullam ulteriorem rationem,
quæ amantem animam persuadeat,
inquirere, cur hoc vel illud agat, ita
veltiatur, &c. quàm quòd sciat Dile-
ctum suum hoc idem egisse, eodem
modo vestitum fuisse, atque adeò stu-
dere in omnibus Dilecto assimilari.

42. Si bona anima in perficiendo
quodam negotio servitij & benepla-
citi divini aliquod impedimentum ad-
vertat, aut contraria suadentem au-
diat, omne obstaculum confestim
remover, omnibus resistit, neq; qui-
escit, donec intentum suum ad finem
perduxerit.

43. Omnia sua, etiam sensa inter-
na & cogitationes cum Dilecto com-
municat, & in omnibus se refert ad
consilium amati.

44. Quando proponit aliquid agere

re aut pari propter Dilectum, non multum cogitat, an sit possibile, cum omnia videantur ei possibile, nec aliud curat, quam ut etiam in hoc, amato suo Bono, delectationem pariat.

45. Si dictum, factum, verbum vel actio aliqua Dilectæ minus grata accidat, & tamen sponsum suum illius Auctorem esse comperiat, quam primum acquiescit, & illud ipsum malum, dictum, aut factum amat, quia amat illius Auctorem.

46. Qui amat, meliora dat amato, sibi verò reservat peiora.

47. Mentem adeò attentā & continuis cogitationibus de Dilecto suo occupatam habet, ut modum nesciat, nec facultatem habeat, se abstrahendis quò fit, ut sæpe de illo inter dormiendum somniet, neque possit de se suisque necessitatibus amplius cogitare, aut sollicita esse.

48. Omnem hominem & personam
quam

quam videt, omnem strepitum, quem audit &c. imaginatur sibi suum Dilectum esse; accurrit proinde, & indagat an ipse sit.

49. Vehementer recreatur, si ei dicatur, Dilectum recordari ipsius, de ipsâ loqui, toto cordis affectu amare &c.

50. Verus amor spiritualis non æmulatur, sed incredibili gaudio perfunditur, si ab omnibus ametur, & omnes amet Dilectus; omnibus benefaciat, hoc vnicè desiderat, hoc efflagitat & procurat Anima vera amans.

PRIMA PRAXIS PRÆCEDENTIUM ACTUUM

& proprietatum Amoris.

Primò considera, quantà cum perfectione precedentes actus cum Divinitate & Humanitate Christi